**JUDECĂTORIA BĂLȚI**
sediul Central

**S E N T I N Ț Ă**
În numele Legii

**29 octombrie 2026** **municipiul Bălți**

**Dosar penal nr. 1-767/2026**
**Nr. PIGD 1-26112302-09-1-03092026**

Judecătoria Bălți, sediul Central,
în componența:
Președintele ședinței, judecătorul **Dumitru DAREA**
Grefiera **Roxana CAPBĂTUT**

cu participarea procurorului **Violeta CEBANCIUC**, a avocatului în interesele inculpatului **Veaceslav CEBANU,** a inculpatului **Ion URSU** și a părților vătămate *****, *****,
examinând în ședință de judecată publică în limba română, conform prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală și art. 80[1] Cod penal, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

**Ursu Ion** *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat mun. *****, *****, cetățeană al R. Moldova, anterior condamnat antecedent penal stins,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.
Procedura de citare legală, executată.
Date cu referire la examinarea cauzei: 04 septembrie 2026-29 octombrie 2026.
Cu referire la materialele cauzei penale și la probele administrate, instanța de judecată,

**C O N S T A T Ă:**

**Fapta prejudiciabilă constatată**

**Ursu Ion**, la 10.08.2026, aproximativ în jurul orei 19:00, aflându-se în parcarea blocului locativ, de pe str. *****, loc care conform art. 134[7] din Codul penal al Republicii Moldova se atribuie la loc de utilizare publică, dându-și seama de caracterul social-periculos al acțiunilor sale, consecințele ce pot fi produse și dorind survenirea unor astfel de consecințe, intenționat, încălcând ordinea publică, care presupune respectarea normelor de drept și morală ce garantează securitatea publică și personală a cetățenilor și ce asigură o ambianță liniștită în societate, în mod

conștient a săvârșit în public acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care au fost încălcate într- un mod demonstrativ, a iscat un conflict cu cet. ***** și *****, și conștientizând că, se află într-un loc public, unde la acel moment erau prezente mai multe persoane, au generat discuția într-un conflict, în cadrul căruia și-au vorbit vulgar unul altuia, după care, Ursu Ion, fără careva motive întemeiate, acționând cu agresivitate excesivă, a aplicat violență fizică față de *****, manifestată prin lovirea acesteia cu palma peste față, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 11.08.2026: sector de hemoragie în mucoasa buzei de sus pe dreapta, care putea apărea în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. După care, ***** împreună cu Ursu Ion s-au îmbrâncit reciproc, la care ultimul manifestându-și superioritatea l-a lovit în regiunea capului, pe cet. *****, de la care și-a pierdut echilibrul și a căzut la pământ, revenindu-și au continuat conflictul și Ursu Ion i-a mai aplicat cu pumnul mai multe lovituri în regiunea capului, cauzându-i lui ***** conform raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 15.07.2026, echimoză în regiunea ochiului drept, echimoză sub ochiul stâng, care putea apărea în timpul și circumstanțele indicate, în urma acțiunii (nu mai puțin de 2 ori) al unui corp contondent, cum putea fi pumn, picior, etc., și se califică ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, potrivit acuzației formulate de procuror, prin acțiunile sale intenționate, Ursu Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal cu următoarele semne ale infracțiunii: *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.*

**Privind procedura de examinare**

În ședința preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Ursu Ion a depus o cerere olografă, contrasemnată de apărător, prin care a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, a declarat că probele administrate în faza urmăririi penale îi sunt cunoscute și nu are obiecții asupra lor și a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, fără administrarea unor probe noi.

În ședința de judecată, inculpatul a confirmat autenticitatea și conținutul cererii, a reiterat recunoașterea integrală a faptelor și a declarat că înțelege modul și consecințele examinării cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale. Apărătorul Cebanu Veaceslav a susținut cererea, iar procurorul Cebanciuc Violeta nu a formulat obiecții, menționând că alegerea acestei proceduri constituie un drept procesual al inculpatului.

Instanța a verificat dacă manifestarea de voință a inculpatului este personală, clară, neechivocă, informată și liber exprimată, dacă acesta beneficiază de asistența efectivă a apărătorului și dacă recunoașterea faptelor este confirmată de probele cauzei. Prin încheiere protocolară, cererea a fost admisă, cauza fiind examinată în ordinea art. 364[1] Cod de procedură penală.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut că renunțarea la anumite garanții procesuale, inclusiv prin alegerea unei proceduri simplificate, este compatibilă cu art. 6 din Convenție atunci când este stabilită în mod neechivoc, este voluntară și informată, este însoțită de garanții minime proporționale importanței dreptului la care se renunță și este supusă unui control judiciar efectiv (Natsvlishvili și Togonidze c. Georgiei, nr. 9043/05, hotărârea din 29 aprilie 2014, §§ 90-92). Aceste condiții sunt întrunite în prezenta cauză.

În cursul examinării a fost audiat inculpatul, părțile vătămate au fost cercetate înscrisurile, procesele-verbale ale acțiunilor procesuale și mijloacele materiale de probă indicate în rechizitoriu. Părțile au beneficiat de posibilitatea de a formula cereri, obiecții și concluzii.

**Declarațiile inculpatului și a părților vătămate în cadrul ședința de judecată**

Inculpatul Ursu Ion, fiind audiat în cadrul examinării cauzei, chestionat sub jurământ în conformitate cu art. 108, 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală, a susținut cererea de examinare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și nu a solicitat administrarea de probe noi. Totodată, a explicat instanței că, în ziua respectivă, la 26.08.2026 a venit din Germania. S-a întîlnit cu *****, prietena sa, ea s-a ridicat sus, iar el din urma ei, Constantin și soția erau pe scaun și au zis *„la cine a venit...”.* A întrebat de ce o numesc necenzurat pe prietena sa și a numit-o pe soția lui Constantin înapoi. Aceasta i-a zis să tacă, el a continuat, iar Constantin i-a zis *„hai să mergem într-o parte...”.* A început să-i rupă tricoul, iar el l-a lovit cu pumnul în față, după a venit colaboratorii poliției și a dat explicații. La întrebările adresate a comunicat că, recunoaște că i-a lovit pe ambii și pe Constantin și pe Irina. Precizează că, recunoaște vina integral și solicită o pedeapsă sub formă de amendă.

Fiind audiate în cadrul ședinței de judecăată părțile vătămate ***** și ***** ambii au avut aceiași poziție, menționînd că nu au careva pretenții față de inculpat, solicitînd atragerea inculpatului la răspundere penală potrivit legii.

**Analiza probelor și încadrarea juridică**

Rigorile art. 384 Cod de procedură penală, stipulează că, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Ursu Ion a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire, /f.d. 71/ și rechizitoriul întocmit, /f.d.77-79/.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art. 93, alin. (1) Cod de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că, chiar dacă inculpatul Ursu Ion își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpată:

**Declarațiile persoanelor audiate**

*Declarațiile martorei* ***** *confirmă că*, la 10.08.2026, în jurul orei 19:10, se afla în curtea blocului locativ de pe str. *****. Prin preajma acesteia a trecut vecinul Ion, din apartamentul *****, iar de față se mai aflau vecinele ***** și *****. Ion a intrat în blocul locativ, fiind însoțit de o persoană de gen feminin, necunoscută acesteia. După ce cet. Ion Ursu a intrat în scara blocului, acesta repede s-a întors înapoi, avînd pretenții față de cei prezenți, întrebînd de ce prietena sa a fost numită cu cuvinte necenzurate, totodată provocînd un conflict și numind persoanele prezente cu cuvinte necenzurate. În acel moment s-a apropiat soțul acesteia, *****, care, auzind cele spuse de către Ion și cuvintele necenzurate adresate în privința acesteia, s-a început o bătaie între Ion și *****. În timpul conflictului, soțul ***** încerca verbal să-l liniștească pe Ion, ultimul fiind mai agresiv. ***** l-a apucat de haină, la care Ion i-a aplicat o lovitură cu capul în față, în regiunea obrazului drept. În urma loviturii, soțul acesteia, *****, a căzut jos la pământ. Aceasta s-a implicat în conflict, l-a apucat pe Ion de haină și l-a dat într-o parte, în acel moment, vecina ***** a scos telefonul pentru a filma conflictul, iar Ion a lovit-o pe Irina cu pumnul în regiunea feței, după care, din nou apropiindu-se de *****, l-a lovit pe acesta cu pumnul în față. În conflict s-a implicat doar pentru a-i ține apărarea soțului și pentru a-i despărți, /f.d. 14-15/.

**Înscrisurile și mijloacele materiale de probă administrate**

Vinovăția inculpatului Ursu Ion se confirmă și prin următoarele mijloace de probă administrate în faza urmăririi penale, cercetate în ședința de judecată și acceptate de inculpat în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală:

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 10.08.2026, potrivit căreia s-a cercetat locul săvârșiri faptei pe str. ***** din mun. Bălți, /f.d. 7-10/;

- raport de constatare nr. ***** din 11.08.2026, potrivit căruia la cet. ***** s-a constatat: sector de hemoragie în mucoasa buzei de sus pe dreapta, care putea apărea în timpul și circumstanțele indicate și se califică vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății, /f.d. 23/;

- raport de expertiză judicară nr. ***** din 15.07.2026, potrivit căruia la examinarea cet. ***** s-a constatat: echimoză în regiunea ochiului drept, echimoză sub ochiul stâng, care putea apărea în timpul și circumstanțele indicate, în urma acțiunii (nu mai puțin de 2 ori) al unui corp contondent, cum putea fi poumn, picior, etc., și se califică ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății, /f.d. 30-31/;

- proces-verbal de ridicare din 19.08.2026, potrivit căreia de la ***** au fost ridicate secvențe video filmate cu telefonul mobil din 10.08.2026 pe str. *****, mun. Bălți, /f.d. 42/;

- proces-verbal de examinare din 20.08.2026, potrivit pe prima înregistrare se observă cet. *****, care efectuează înregistrarea video, după care îndreaptă telefonul către locul conflictului dintre cet. Ion Ursu, care este îmbrăcat în tricou de culoare alba cu linii evidențiate de culoare gri și șorți, cet. ***** este îmbrăcat în tricou de culoare alba cu linii albastre, și pantaloni de culoare albastră, în preajma cărora se afla cet. *****. Persoanele nominalizate supra se afla în curtea blcoului locativ, unde pe fundal se aude discuția dintre Ion Ursu și cet. *****, unde cet. Ion Ursu îl întreabă pe cet. ***** ce dorește, ultimul îi răspunde că dorește ca acesta să fie om, după care ambii se apucă cu mâinele de haine și se îmbrîncesc reciproc, la ora 00:00:36 a secvenței video cet. Ion Ursu îi aplică o lovitură cu capul în față cet. *****, ultimul căzînd la pământ, intervine cet. ***** și-l îndepărtează pe cet. Ion Ursu de lîngă cet. *****. În timpul când cet. *****, se ridică de jos, intervine o altă persoană de gen feminin spunîndu-i lui Ion Ursu să se calmeze și să nu bată lumea, după care se observă că pe obrazul drept a cet. ***** sunt urme de sînge, între ultimul și cet. Ion Ursu conflictul continuă ultimul fiind din nou ținut de haină de către cet. *****, la ora 00:01:32 a secvenței video cet. Ion Ursu îl lovește cu pumnul mîinii drepte în față cet. *****, intervenind cet. ***** îl îndepărtează pe cet. Ion Ursu. La vizionarea înregistrării nr. 2 se observă că secvența video este filmată cu telefonul mobil, pe timp de zi în curtea blocului unde are loc conflcitul între cet. Ion Ursu și cet. *****, la ora 00:00:16, a secvenței video se observă cum cet. Ion Ursu îl lovește ce cet. ***** cu capul în față, ultimul căzînd la pământ. La vizionarea înregistrării nr. 3 se observă că secvența video este filmată cu telefonul mobil, pe timp de zi, de la balconul locuinței, fiind filmat conflcitul avut loc în curtea blocului locativ, observîndu-se cet. Ion Ursu, în fața căruia fiind o persoană, se apropie cet. *****, pentru ai dispersa, unde la ora 00:00:05 a secvenței video se observă cum cet. Ion Ursu cu pumnul mâinii drepte o lovește pe cet. ***** în regiunea feții, /f.d. 43/.

*Corpul delict:*

- purtător optic de stocare a informației de tip DVD-R cu trei segvențe video din data incidentului, anexat la coperta dosarului penal nr. *****, recunoscut și anexat la materialele cauzei penale prin ordonața organului de urmărire penală la 20.08.2026, /f.d. 44/, rămîne la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

**Aprecierea juridică**

Potrivit art. 100 alin. (4) și art. 101 din Codul de procedură penală, probele se verifică sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă se apreciază din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, toate probele în ansamblu fiind apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că art. 6 din Convenție nu reglementează, ca atare, admisibilitatea probelor, aceasta fiind în primul rând o chestiune de drept intern. Controlul convențional privește caracterul echitabil al procedurii în ansamblu, inclusiv modul de administrare a probei, posibilitatea apărării de a o contesta și calitatea mijloacelor probatorii (Bykov c. Rusiei [MC], nr. 4378/02, hotărârea din 10 martie 2009, §§ 88-90).

În prezenta cauză, apărarea a avut acces la probele enumerate în rechizitoriu, a cunoscut conținutul lor și nu a formulat obiecții privind legalitatea sau admisibilitatea acestora. Inculpatul, asistat de avocat, a solicitat în mod expres procedura simplificată. Nicio împrejurare nu indică existența unei constrângeri, a unei provocări a infracțiunii ori a unei încălcări care să afecteze echitatea procedurii în ansamblu.

Art. 287 alin. (1) Cod penal incriminează huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe ori de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice. Instanța reține că, în urma controlului de constituționalitate exercitat prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 12 august 2021, analiza se limitează la elementele normative rămase în vigoare: afectarea ordinii publice și modalitatea concretă de aplicare a violenței.

Potrivit explicațiilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19 iunie 2006, modificate prin Hotărârea Plenului CSJ nr. 6 din 15 mai 2017, ordinea publică reprezintă totalitatea relațiilor sociale care asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, inviolabilitatea persoanei și integritatea patrimoniului. În acest cadru, pentru existența infracțiunii de huliganism urmează a fi verificat dacă acțiunile intenționate au afectat ordinea publică și au fost însoțite de una dintre modalitățile alternative prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Acțiunile inculpatului au avut loc în loc public, în parcarea blocului locativ, de pe str. *****, în prezența mai multor persoane, pe fondul unor conflicte lipsite de un motiv justificat obiectiv, fiind însoțite de agresivitate, adresări vulgare și violență fizică. Aceste împrejurări demonstrează că acțiunile au depășit cadrul unui conflict privat și au afectat ordinea publică și liniștea persoanelor aflate în locurile respective.

*Latura obiectivă* a infracțiunii este realizată prin acțiuni intenționate de încălcare a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor. Fapta s-a manifestat prin acțiuni de o agresivitate excesivă și ostentativă în fața mai multor martori, conflict verbal vulgar urmat de agresiune fizică, probată prin rapoartele de expertiză judiciară nr. ***** din 11.08.2026 și nr. ***** din 15.07.2026, lovirea lui ***** peste față și lovirea repetată cu pumnii în zona capului a lui *****.

*Latura subiectivă* este caracterizată prin intenție directă și prin conștientizarea deplină de către inculpat a caracterului public al locului, a prezenței altor persoane și a faptului că acțiunile violente tulbură ordinea publică.

*Subiectul* infracțiunii este persoana fizică responsabilă care a atins vârsta răspunderii penale. Ursu Ion, născut la *****, întrunește condițiile subiectului infracțiunii, nefiind stabilite date care să pună la îndoială capacitatea lui de a răspunde penal.

Prin urmare, instanța constată că faptele inculpatului Ursu Ion întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Instanța mai reține că probele analizate sunt pertinente, concludente, utile și veridice, se coroborează între ele și confirmă dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului Ursu Ion în limitele învinuirii formulate prin rechizitoriu. Nu au fost constatate temeiuri pentru achitarea inculpatului, încetarea procesului penal sau liberarea acestuia de răspundere penală.

**Cu privire la individualizarea pedepsei**

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat Cebanciuc Violeta a solicitat a-l recunoaște culpabil pe Ursu Ion în comiterea infracțiuni prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi, prin prisma art. $364^1$ Cod de procedură penală și art. $80^1$ Cod penal a-i

stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul sumei de 30 000 lei.

Totodată acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată aferente efectuării expertizelor judiciare.

Mijlocul material de probă:

- purtător optic de stocare a informației de tip DVD-R cu trei segvențe video din data incidentului, anexat la coperta dosarului penal nr. *****, recunoscut și anexat la materialele cauzei penale prin ordonața organului de urmărire penală la 20.08.2026, /f.d. 44/, să rămînă la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

Apărătorul Cebanu Veaceslav a menționat că, prezenta cauză penală a fost examinată în procedura simplificată, în baza cererii formulate de inculpat. Acesta regretă cele întâmplate și se căiește de faptele săvârșite. În cadrul audierii, inculpatul a declarat că are posibilitatea să achite o amendă și că ar prefera aplicarea unei asemenea pedepse. Totodată, solicită să se țină cont de situația sa personală și familială, inclusiv de obligația de a achita pensie de întreținere pentru fiica sa. În aceste circumstanțe, consideră oportună aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, aceasta fiind o sancțiune pe care inculpatul a declarat că este în măsură să o execute, iar inculpatul, în ultimul cuvânt, a menționat că îi pare rău de cele comise, speră că e ultima dată când este aici.

Potrivit art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

Conform art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate de Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, influența pedepsei asupra corectării persoanei și condițiile de viață ale familiei acesteia.

Infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Codul penal se pedepsește cu amendă de la 550 la 1050 unități convenționale, cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani.

Conform art. 16 Cod penal, fapta examinată se încadrează în categoria infracțiunii mai puțin grave.

În privința persoanei inculpatului, instanța reține că Ursu Ion, astfel cum au fost consemnate în actele cauzei și în ședință. Antecedentele penale sunt indicate ca stinse. În temeiul art. 111 alin. (3) din Codul penal, acestea nu pot fundamenta recidiva sau o agravare a răspunderii. Instanța nu echivalează această situație cu lipsa oricărei condamnări în trecut. Recunoașterea vinovăției și regretul exprimat sunt apreciate în contextul art. 76 alin. (1) lit. f) și al conduitei procesuale. Recunoașterea este, totodată, premisa procedurii și a reducerii din art. 80 alin. (1), fără a determina o a doua reducere aritmetică. Nu se reține o contribuție activă distinctă la descoperirea infracțiunii numai din existența recunoașterii, deoarece fapta fusese deja sesizată de polițist și documentată.

Circumstanțe agravante dintre cele prevăzute de art. 77 nu rezultă din materialele examinate.

Instanța evidențiază că, la solicitarea inculpatului, Ursu Ion prezenta cauza penală a fost examinată prin prisma prevederilor articolului $364^1$ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la urmărirea penală, cu aplicarea pedepsei în temeiul art. $80^1$ Codul penal.

Conform prevederilor art. $80^1$ alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată va reține că potrivit art. $364^1$ Cod de procedură penală coroborat cu art. $80^1$ alin. (1) Cod penal, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege.

În continuare, se subliniază faptul că, conform informației din Registrul Informației Criminalistice și Criminologice din 14 august 2026, /f.d. 51/ confirmă că, anterior, inculpatul a executat pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în baza sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 27 octombrie 2023 pentru infracțiunea intenționată prevăzută de art. $264^1$ alin. (1) din Codul penal, totodată se atestă faptul că, inculpatul a executat pedeapsa sub formă de amendă în baza sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 01 decembrie 2025 pentru infracțiunea intenționată prevăzută de art. 287 alin. (1) din Codul penal.

Instanța nu folosește condamnarea anterioară pentru a atribui inculpatului o predispoziție abstractă spre criminalitate și nici nu majorează mecanic pedeapsa din cauza denumirii infracțiunii precedente. Relevanța juridică rezultă din faptul că o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar alta sub formă de amendă, executate efectiv, nu au fost urmate de o conduită constant conformă legii, iar noua faptă intenționată a implicat acțiunea care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor. Acest element demonstrează un necesar sporit de prevenție specială.

Datele despre răspunderea contravențională anterioară nu sunt asimilate unor condamnări penale și nu sunt transformate într-o circumstanță agravantă neprevăzută de art. 77 din Codul penal. Instanța își întemeiază concluzia asupra antecedentului penal relevant, asupra conduitei concrete și asupra caracteristicii personale aflate la dosar.

În favoarea inculpatului, instanța reține recunoașterea integrală a faptei, cooperarea care a permis examinarea cauzei în procedură simplificată și regretul exprimat în ședință de judecată. Aceste împrejurări justifică plasarea pedepsei semnificativ sub maximul redus al închisorii.

Instanța evidențiază că, pedeapsa sub formă de amenda nu este adecvată. Inculpatul nu este angajat și nu au fost prezentate date despre venituri sau bunuri care să asigure executarea efectivă a unei amenzi. Mai important, o sancțiune exclusiv patrimonială nu ar reflecta intensitatea faptelor, recidiva și eșecul prevenției speciale după executarea unei pedepse privative de libertate.

Munca neremunerată în folosul comunității este prea blândă în raport cu datele cauzei. Aplicarea unei asemenea pedepse nu ar răspunde necesarului sporit de prevenție specială.

Închisoarea este, în consecință, singura categorie dintre sancțiunile alternative care poate realiza în mod suficient scopurile art. 61 din Codul penal. Alegerea ei nu este determinată doar de existența unei condamnări anterioare, ci de combinația dintre recidivă, caracterul, gravitatea şi urmările infracţiunilor săvîrşite anterior, de circumstanţele în virtutea cărora pedeapsa anterioară

a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum şi de caracterul, gravitatea şi urmările infracţiunii noi.

Din considerentele indicate şi ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa inculpatului Ursu Ion urmează să fie stabilită după cum urmează:

- pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, a-i stabili inculpatului pedeapsa sub formă închisoare pe termen de 2 ani și 3 luni.

Totodată, ţinând cont de repercusiunile pe care le-ar avea asupra inculpatului o condamnare la executarea pedepsei cu închisoare, instanța consideră iraţional ca inculpatul să execute pedeapsa închisorii în penitenciar și în acest sens, consideră oportun de a dispune suspendarea executării pedepsei aplicate, în temeiul prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal.

Potrivit prevederilor alin. (1) și (2) art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârșite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârșite din imprudență, instanţa de judecată, ținând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

La fel, instanţa ţine cont şi de jurisprudenţa CEDO, potrivit căreia: ”...soluţia cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deţinuţi prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate şi minimizarea recurgerii la detenţia preventivă” (cauza varga şi alţii vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 şi 64586/13 din 10.03.2015), precum şi de Recomandările Comitetului de Miniştri ONU nr. R (99) 22 şi Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenţie.

Raportând prevederile normei enunțate și având în vedere faptul că, Ursu Ion a recunoscut vina, se căiește de cele comise, are studii medii, la evidența medicilor psihiatru/narcolog nu se află, divorțat, un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, prin urmare astfel de împrejurări permit instanței de a decide că aplicabilitatea în prezenta speță a prevederilor art. 90 Cod penal, va fi una echitabilă, or prin adoptarea dispoziției alin. (2) art. 4 Cod penal, legiuitorul R. Moldova a statuat faptul că „legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului.

Pentru aceasta, instanţa ajunge la concluzia de a oferi o șansă inculpatului pentru a se corija și a conștientiza cele comise, întru-cît scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea

acesteia, deaceia în opinia instanței situația din speță îndeplinește condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal.

În baza acestor prevederi legale, instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpat fixând pentru ultimul o perioadă de probațiune pe o durată de 2 ani, şi nu va fi executată dacă inculpatul în termenul de probațiune fixat, nu va comite o nouă infracţiune şi, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea acordată.

În baza art. 90 alin. (6) lit. a), b), g) Cod penal, inculpatul se obligă să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta, să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile, să participe la programe probaționale.

Instanța consideră că, individualizarea și stabilirea unei astfel de pedepse este proporțională faptei comise de către Ursu Ion, echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, or, oferirea unui termen de probațiune celui din urmă va avea drept scop garantarea unei șanse asupra convingerii sale privind respectarea legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte pasibile de răspundere penală.

**Cu privire la măsura preventivă, mijloacele materiale de probă, corpuri delicte, acțiunea civilă, cheltuielile judiciare și bunuri sechestrate**

**Măsura preventivă**

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

La fel, potrivit art.175 alin. (2) din Cod de procedură penală măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori *spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.*

Astfel reieșind din normele procesuale indicate și circumstanțele faptei, instanța de judecată nu consideră necesar, de a aplica în privința inculpatului măsura preventivă.

**Mijloacele materiale de probă**

Conform art. 157 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului și se păstrează atât timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Mijlocul material de probă:

- purtător optic de stocare a informației de tip DVD-R cu trei segvențe video din data incidentului, anexat la coperta dosarului penal nr. *****, recunoscut și anexat la materialele cauzei penale prin ordonața organului de urmărire penală la 20.08.2026, /f.d. 44/, rămîne la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

**Acțiunea civilă**

Cu referire la prevederile art. 385 alin. (1) pct. 10), 397 pct. 1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată hotărăşte chestiunea dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

Potrivit art. 61 alin. (1) Cod de procedură penală, parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privinţa căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracţiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanţa de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acţiunea civilă se judecă de către instanţă în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil, iar conform alin. (2) acelaşi articol, „recunoaşterea ca parte civilă se efectuează prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată".

Din conţinutul art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală reiese că, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice şi juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia.

Conform prevederilor art. 225 Cod de procedură penală, judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală. La adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrîngere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere. Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

La fel, conform prevederilor art. 387 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazuri excepţionale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părţii civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanţa poate să admită, în principiu, acţiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanţa civilă.

Potrivit articolului 221 alin. (1) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătoreşti.

Instanța de judecată reține că, în conformitate cu prevederile articolului 1998 alin. (1) Cod civil cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

În susţinerea celor enunţate instanţa menţionează şi jurisprudenţa CtEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu, că „atunci când victima unei infracţiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobîndirea calităţii de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracţiunii, ci şi repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit".

În cadrul cercetării judecătorești a fost înaintată acțiunea civilă de către reprezentantul părții civile Direcția Teritorială Nord a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, în suma de 623, 84 lei /șase sute douăzeci și trei lei, 84 bani/ cu titlu de prejudiciu material.

Reprezentantul părții civile Direcția Teritorială Nord a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, Danilea Revețchi, în ședință de judecată nu s-a prezentat, însă din conținutul cererii privind intentatrea acțiunii civile reiese faptul că, a solicitat examinarea cererii în lipsa sa.

În ordinea prevăzută au fost solicitate opiniile participanților la proces.

Avocatul inculpatului cît și inculpatul nu au înaintat obiecții.

Procurorul Cebanciuc Violeta, a susținut acțiunea civilă, solicitînd admiterea acțiunii civile înaintată de către partea civilă - reprezentant al Direcția Teritorială Nord a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, cu prejudiciul material în mărime de 623, 84 lei – cheltueli suportate pentru acordarea asistenței medicale în volumul prevăzut de programul unic cet. *****.

Instanța reiterează că probele administrate analizate coroborat demonstrează existența faptei și comiterii cu vinovăție de către inculpat. Fapta respectivă a determinat apariția la CNAM a unui prejudiciu în cuantum de 623, 84 lei. Prejudiciul este exprimat din cheltuieli suportate pentru acordarea asistenței medicale în volumul prevăzut de Programul unic cet. *****.

Prejudiciul material invocat de reprezentantul părții civile, se confirmă prin înscrisurile anexate la acțiunea civilă.

Soluționând acțiunea civilă, în partea prejudiciului material produs prin infracțiune, în conjuncția prevederilor art.art. 219, 220 și 387 alin. (1) Cod de procedură penală, se apreciază că sunt dovedite temeiurile și mărimea acestui prejudiciu.

Prin urmare, analizând materialele cauzei în raport cu suma solicitată de partea civilă, instanța consideră oportun de a încasa, de la inculpat în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, suma de 623, 84 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

**Cheltuielile judiciare**

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit art. 143 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu și în alte cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

În concordanță cu art. 227 alin. (1) și (2) pct. 1) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali.

Conform art. 229 alin. (1), (3) și (7) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.

Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

În dezbateri judiciare, acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 576 lei, pentru efectuarea expertizelor medico-legale.

În speță, instanța reține că, în cursul urmării penale au fost stabilite cheltuieli judiciare în sumă totală de 576 lei, avansate pentru raportul de constatare nr. ***** din 11.08.2026, raportul de expertiză judicară nr. ***** din 15.07.2026 și raportul de expertiză judicară nr. ***** din 09.09.2026.

Ținând cont de prevederile legale enunțate, instanța de judecată consideră că este just şi echitabil că cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat în prezenta cauză, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracţiunii incriminate, dar reieșind și din faptul, că inculpatul nu au prezentat careva probe care ar demonstra insolvabilitatea lor sau că plata cheltuielilor judiciare ar putea influenţa substanţial asupra situaţiei materiale, legea stipulând compensarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, se impune concluzia, că sumele suportate în scopul administrării probelor și calificării corecte a infracțiunii, suma urmează a fi incasată din contul inculpatului.

**Corpuri delicte și bunuri sechestrate**

Corpuri delicte și bunuri sechestrate în prezenta speță nu au fost înregistrate.

În temeiul art. 384-389, art. 392-395, art. 397 și art. 364[1] Cod de procedură penală, precum și art. 61, art. 64, art. 75, art. 84, art. 80[1] alin. (1), art. 90 alin. (1) și (2) și art. 287 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată,

**H O T Ă R Ă Ş T E:**

Se recunoaște vinovat **Ursu Ion** *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal şi prin aplicarea art. 80[1] alin. (1) Cod penal, se stabilește numitului pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 /doi/ ani și 3 /trei/ luni.

În temeiul art. 90 din Codul penal, executarea pedepsei de 2 /doi/ ani și 3 /trei/ luni închisoare stabilite lui Ursu Ion se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 /doi/ ani, cu condiția ca, în această perioadă, condamnatul să nu săvârșească o nouă infracțiune și să respecte obligațiile stabilite prin prezenta sentință.

În baza art. 90 alin. (6) lit. a), b), g) Cod penal, condamnatul Ursu Ion se obligă să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta, să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile, să participe la programe probaționale.

Obligaţia de supraveghere a lui Ursu Ion în perioada pentru care a fost suspendată executarea pedepsei închisorii se pune în sarcina Biroului de probațiune din raza de domiciliu a acestuia de pe lângă Ministerul Justiției al Republicii Moldova, în baza 261 alin. (1) Cod de executare.

Se explică condamnatului că încălcarea sistematică a obligațiilor stabilite sau săvârșirea unei noi infracțiuni poate determina anularea suspendării condiționate și executarea pedepsei cu închisoarea, în condițiile art. 90 alin. (9)-(11) din Codul penal.

Nu se aplică în privința lui Ursu Ion măsura preventivă.

Mijlocul material de probă:

- purtător optic de stocare a informației de tip DVD-R cu trei segvențe video din data incidentului, anexat la coperta dosarului penal nr. *****, recunoscut și anexat la materialele cauzei penale prin ordonața organului de urmărire penală la 20.08.2026, /f.d. 44/, rămîne la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

Se încasează de la Ursu Ion în beneficiul statului suma de 576 /cinci sute șaptezeci și șase/ lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea raportului de constatare nr. ***** din 11.08.2026, raportului de expertiză judicară nr. ***** din 15.07.2026 și raportului de expertiză judicară nr. ***** din 09.09.2026.

Se admite acțiunea civilă, cu încasarea din contul lui Ursu Ion, în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a sumei de 623, 84 lei /șase sute douăzeci și trei lei, 84 bani/, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Sentința este cu drept de recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți, (sediul central).

Sentința integrală este pronunțată în ședință publică la 29 octombrie 2026.

**Președintele ședinței,**
**Judecător** **Dumitru DAREA**